בית אהרן — לל"ג בעומר

כתיב ממתים ידך י"י. פי' האדם צריך לראות שיהיה תכלית מעשיו שיהיה מאותם שהם תחת ידו של הקב"ה. ממתי"ם לשון תכלית. מחל"ד חלקם בחיים. פירוש מאותם שמטמינים חלקם לשון חלדה. בחיים. דבר שהוא להקב"ה נקרא חיים. וגם הצדיקים נקראים חיים דכתיב לא המתים יהללו י"ה. ואותם שמהללים לי"י נקראים חיים. וצפונך תמלא בטנם. פי' מה שמטמינים לעוה"ב כי בזה העולם אנו רואים בעוה"ר שצדיקים אין להם מנוחה (בעולם הזה). כי קמים בגזירות רעות על ישראל ולא טוב להם מאד רק כל מה שעושים מטמינים לעוה"ב. ישבעו בנים והניחו יתר"ם לעולליה"ם. יתר"ם היתרונות שהם מרבים בעולם לעולליה"ם פי' שהם מתקנים אפילו המלוכלכים ל' ועוללתי בעפר. הכל מתקנים ומעלים להקב"ה. וזהו ישבעו בנים וכו' כמ"ש ואת הנפש אשר עשן בחרן. הכלל העולה מזה שהצדיקים במעשיהם מזככין את ישראל. ורשב"י מזכך גופן של ישראל לעולם:

ואיתא בגמרא על רשב"י ובנו שהעלה גופם חלודה היינו שנזדכך גופם כל כך עד שהעלו עם גופם כל הטמניות. שנתראה ההזדככות שלהם בלא שום מסך מבדיל. ודוד היה ג"כ בחינתם. כי דוד מלך ישראל חי וקיים. הוא בחינת התורה שבע"פ כמ"ש בפתח אליהו כו' מלכות פה כו' וכתיב ומלכותו בכל משלה. כי אפי' הרשעים ג"כ החיות שלהם הוא מי"י ב"ה וב"ש רק שאין מניחים ליכנס הקדושה בהחיות. אבל החיות הוא מהקב"ה. וחיזוק התקשרות בצדיקים יוכל לתקן הכל. והבן. ואמר עוד מענין פסוק הראשון. שבעתים הללו צריך להתחזק מאוד א"ע ולהכין עצמו למס"נ על אמונה בכל שעה ולא ליפול ח"ו. מחמת שבדברים אחרים אינו טוב. כי אסור ח"ו להיות שום ספק וישוב הדעת בזה רק אדרבה מזה צריך ליקח לעצמו דרך ולהבין לדברים אחרים. ובשנים קדמוניות היו לומדים דבר זה לעבדות ועכשיו הוא דבר הכרחי לקבל מס"נ:

אני בצדק אחזה פניך. היינו בערב בשכבו עלמשכבו הוא מדת צדק כי בק"ש שעל המטה כשמקבל על עצמו ד' מיתות ב"ד אומרים אם נתחייבתי בב"ד הצדק. ואם הוא כך אזי נעשים באמת בריה חדשה בבוקר. ואז אשבעה בהקיץ תמונתך והבן:

עוד אמר כל מי שיש לו אמונה ברשב"י יש לו חיזוק בר' שמעון בן יוחאי כשם שהשי"ת הוא י"י לכל כך רשב"י הוא רשב"י לכל. אפילו לפחותים:

איתא במדרש. צאינה וראינה בנות ציון כו' שאל רשב"י את ר' ישמעאל בר"י אפשר ששמעת מאביך מהו בעטרה שעטרה לו אמו. א"ל משל למלך שהיה לו בת יחידה והיה מחבבה ביותר. לא זז מחבבה עד שקראה אחותי שנאמר כו' לא זז מחבבה עד שקראה אמי שנאמר ולאמ"י אלי האזינו. אל תקרא ולאומי אלא ולאמי עמד רשב"י ונשקו כו':

אמר בנות ציון הוא בחי' בת. במלך שלמה. הוא בחינת אחות. בעטרה שעטרה לו אמו הוא בחינת אם. ומהו צאינה וראינה. שצריך מקודם לצאת ולהתרחק מן גשמיות העוה"ז. כשהוא למטה היא בחינת בנות ציון וכשהיא באמצע היא בבחינת אחות בשוה לו והוא מרומז במלך שלמה. וכשהיא למעלה היא בבחינת אם. בעטרה שעטרה לו אמו. והבן:

איתא במדרש א"ר אבהו אשריכם ישראל שכל מצוה שנתן לכם כנגד אבר א'. רמ"ח מ"ע נגד רמ"ח איברים. וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים ולא עוד אלא שרשם בו שד"י. ש' באפיו. ר' ביד. י' בברית:

הנה המדרש הזה בא להורות לנו איך שהאדם הוא צינור. וע"י הולך ההשפעה לכל העולם כשמקיים המצות שהם נגד האיברים של האדם וכל אבר ואבר הוא צינור בפ"ע כמאמר שהם חלולים פי' כי בכל אבר יש חלל בתוכו שע"י החלל ההוא מתקיים האבר והולך ההשפעה והחיות דרך החלל שהוא הצנור ע"י המצות שמקיים. וזהו אשריכם ישראל כי בכם בחר אל והנחילכם התורה כי התורה והמצות וישראל הם קיום העולם. ולא עוד אלא שרשם בו שד"י. כי האדם נקרא עולם קטן ובו נמצא כל המדות. בראש וגם בגוף. וזהו קיומו של האדם ע"י השתלשלות. והיו"ד הוא נגד הברית. כי זהו עיקר קיום האדם שישמור פיו ולשונו. היינו ה' מוצאות הפה. וישמור ברית הלשון וברית המעור שהוא יסוד כל המדות:

וזהו דאיתא בן ה"א ה"א אומר. כי יש ב' ההי"ן וצריך האדם לראות שיהיו אחד. וזהו מן העולם ועד העולם. היינו שצריך האדם לקשר כל המדות וכל העולמות. וכבר אמרנו ע"ז דאיתא במדרש. זכה קדמת לכל העולם לא זכה יתוש קדמך. ולכאורה הוא פליאה הלא הבריאה של אדם היתה אחר כל הנבראים. רק האמת הוא כך. זכה. היינו שקיים מצות והגביר הצורה על החומר הוא קודם לכל העולם. כי באמת החיות של ישראל נברא קודם הכל. בראשית. בשביל ישראל שנקראו ראשית. כי ישראל עלו במחשבה. היינו החיות. חיה אחת יש ששמה ישראל. ואיתא במדרש נמלך בנשמותיהון של צדיקים כי החיות של ישראל הם חלק אלוק ממעל. וכשהוא זוכה ומקשר עצמו לעולם הזכות ומגביר הצורה אזי הוא מקשר א"ע להחיות שלה שהוא ראשית הבריאה. וחלילה להיפך כשהוא מגביר החומר על הצורה אזי יתוש קדמך. כי הבריאה של החומר היתה באמת אחר כל הברואים:

היוצא לנו מזה. שצריך האדם לידע שהמצות הם כנגד איברים שלו והם חלולים כי הם הצינור ועל ידם יראה לקשר כל המדות שיהיה שם שד"י חקוק עליו כנ"ל. ויגביר הצורה על החומר כי זה היה תכלית הבריאה. החיות של ישראל שהם קדמו לעולם. ובפרט שהיום הוא הילולא דרשב"י וצריך כ"א לקשר עצמו להתורה ולצדיקים שהם מקשרים את ישראל תמיד לחי החיים לאביהם שבשמים. ושמעתי מא"א מו"ר זצוק"ל. ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם. שהעלה יוסף את כל העשיות ודבורים שלהם אפילו דברים הנעשים שלא כסדר העלה לאביהם שבשמים:

כתיב מ"ב"ש"ר"י" אחזה אלוק. ר"ת מ"תורת ר"בי ש"מעון ב"ן י"וחאי: